

F

oto en memo

Het Zwembad

In een gemeente die zo nauw met het water verbonden was, was het bijna vanzelfsprekend dat die ook over een zwemgelegenheid zou beschikken.

Maar wat zo vanzelfsprekend lijkt, kostte in Hasselt veel moeite te realiseren. Dat had niet te maken met godsdienstige gezindheid van de Raad, want toen uiteindelijk in de jaren dertig het zwembad geopend kon worden, was dat te danken aan de inspanningen van een breed samengesteld bestuur. Daarin waren bijna alle kerkelijke gezindten vertegenwoordigd.

Dat er bijna vijf jaar over gesproken is, had echter meer te maken met de opvatting van de Raad, dat de aanleg geen overheidstaak was. Het initiatief werd uitbesteed aan de 'De Volksbond.' Die organisatie had echter weer te weinig middelen. Door obligaties uit te geven probeerde men de benodigde financiën bijeen te krijgen.

In de Raad was er maar één persoon die voor gemeentelijke bemoeienis pleitte. Dat was Hendrik van de Berg. Hij vertegenwoordigde de socialisten. Hij verzocht herhaaldelijk om

de bouw van een zwembad als werkverschaffingsproject aan te merken. Pas in 1937 vond hij enig gehoor. Twee jaar later kon met de bouw begonnen worden en aan het einde van de zomer van 1939 kon het bad eindelijk in gebruik worden genomen. Ter gelegenheid ervan gaf de firma Drupsteen tien procent korting op alle 'badcostumes.' Een wollen damesbadpak was voor een gulden en twintig cent te verkrijgen, een herenbadpak kostte iets minder dan de helft namelijk 55 cent.

Nummer 50

Inhoud

Waar aan het stille Zwartewater... Zonder zwembad is het bijna niet meer voor te stellen. De totstandkoming ging echter niet zonder problemen gepaard.

Colofon**Foto en memo**

© dr. F.W. Schmidt

Foto's:
Collectie Schmidt

Zo zag Hasselt er eind negentiende tot aan het midden van de twintigste eeuw uit

HASSELT, Ariën Prins v. Wijngaarden Bad

In de jaren vijftig ontstond de behoefte aan een nieuw bad. Nu stelde de gemeente zich minder afzijdig op. De burgerij bracht met allerlei acties waaronder een grote bazaar eind jaren vijftig in de schuren van J. ten Klooster nabij de haven de Beer, een deel van de benodigde gelden bijeen. De totale kosten werden op een kwart miljoen gulden geschat. Ook het bedrijfsleven sprong bij. De firma Boltje was zelfs bereid om het benodigde graafwerk gratis te verrichten, maar dan moest het bad ook 's zondags open zijn. Dat vond de gemeenteraad van Hasselt toch te ver gaan. Uiteindelijk was het de firma Prins van Wijngaarden, die het uitgraven en opspuiten van het gebied tegenover de melkfabriek op zich nam. Er kon daardoor

gebruik worden gemaakt van het koelwater van deze fabriek. Zo ontstond een prachtige symbiose.

Eind jaren vijftig kon het in gebruik worden genomen. Voor een kleine plaats als Hasselt beschikte het over een groot en mooi gelegen openlucht zwembad.

Nog een storm moest het meemaken. Zondags was het bad gesloten. Dit tot groot verdriet van de jeugd die zondags toch al weinig vertier in de stad aantrof. In de zomer van 1970 werd het bad diverse malen gekraakt. Uiteindelijk moest de Raad toegeven. Het bad was voortaan ook zondags, zij het op beperkte openingstijden voor het publiek toegankelijk.